

Viden 04.04.2017 kl. 23:41

Gigantisk regnskovsprojekt er ved at kuldsejle i administration

AF Marie Barse

Bureaukrati og manglende vilje fra ulandenes side er skyld i, at milliardprojektet REDD+ er fejlet totalt efter 10 år, siger danske forskere.

»Det her blev til at starte med lanceret som et quick fix til at stoppe rydning af skoven i ulandene og på den måde reducere CO2-udledningen. Nu er der gået snart 10 år med kapacitetsopbygning.«

Sådan siger lektor i skovforvaltning i ulande på Københavns Universitet, Jens Lund, til Videnskab.dk.

Han har forsket i skovbrug i blandt andet Tanzania i de seneste 15 år, og han har set nogle meget uheldige resultater af FN og Verdensbankens forsøg på at redde regnskovene.

Nemlig at der intet er sket i forhold til at standse skovrydningen.

Donationer skulle stoppe skovrydning

Seneste skud på stammen i kampen for den oprindelige skov er projektet REDD+, som for næsten 10 år siden blev lanceret som det internationale samfunds nye metode til at standse rydningen af skoven i ulandene og på den måde reducere udledningen af drivhusgasser.

Læs også: [Milliarder til regnskovsprojekt har intet ændret efter ni år](#)

Hovedidéen bag REDD+ er, at donationer fra rige lande, skal hjælpe lokalbefolkningen i ulandene til en levevej, der ikke indebærer udnyttelse af den oprindelige skov. Altså skov, som gror naturligt og ikke er dyrket.

Man kunne for eksempel forstille sig, at en fattig bonde lader være med at rydde 500 kvadratmeter skov. For det får han hvert år 500 dollar, som han kan bruge på at optimere sine landbrugsmetoder.

»Kernen i min kritik af de her projekter er, at man flytter målet fra at standse udledning af drivhusgasser til at opbygge kapacitet. Problemet er, at hvis REDD+ ikke standser rydningen af regnskovene, så kan vi ikke nå klimamålene - så nytter det ikke, at man har kapacitetsopbygning,« siger Jens Lund.

Store firmaer er den største trussel

Et af problemer for REDD+ har været, at den oprindelige præmis om, at overførsel af penge til den fattige lokalbefolkning skulle standse rydningen af regnskov, har været forsimplet.

I Vietnam og Indonesien er det ikke fattige bønder, som driver afskovningen. Det er store palmeolieproducenter og mineselskaber i Indonesien og statsstøttede gummi- og akacieplantager i Vietnam. Der er altså kæmpe økonomiske interesser på spil.

Læs også: [Se, hvor meget regnskoven lider](#)

»Så REDD+ støder på det problem, at hvis overførslen af finansielle midler skulle finde sted en dag, så vil det ikke stoppe afskovningen. Fordi det snarere er de store firmaer, som skal kompenseres for at stoppe deres udnyttelse af skoven. At overføre penge til de fattigste vil ikke have nogen effekt, hvis det ikke er de fattige, som står bag afskovningen,« siger lektor Thorkil Casse fra Roskilde Universitet.

Han rejste selv til Vietnam og Indonesien for at undersøge, hvad der var sket i de pilotprojekter, som skulle skabe alternativer til rydning af regnskov. Han fandt, at intet var sket i projekterne, og at lokalbefolkningen ingen REDD+-penge havde modtaget.

Hvem er den største klimasynder?

Hvis skoven skal reddes, er den store udfordring derfor politisk og økonomisk og handler ikke så meget om mangel på kapacitet og nationale strategier.

»Man kunne jo sagtens, i alle de her lande, subsidiere alternative brændsler, sætte skat på træer, man kunne forbyde palmeolie. Det er ikke teknisk svært, det er politisk svært. Ligesom det er svært at få vores politikere i Danmark til at lave regulering, som gavner miljøet, hvis det risikerer at koste vækst og arbejdspladser,« siger Jens Lund.

Læs også: [Fældning af regnskov giver kun kortsigtet gevinst](#)

Han mener, at vi i den vestlige verden skal tage et større ansvar og for eksempel holde op med at importere palmeolie.

»Vi er nødt til at gribe i egen barm. Så længe vi i de industrialiserede lande ikke regulerer for eksempel kul, fly og import af goder, som indeholder palmeolie, så er det lidt svært at bede fattigere lande om at holde igen i forhold til deres vækst,« siger han.

Her er Thorkil Casse uenig.

»Jeg mener, de rigeste ulande skal tage et større ansvar i stedet for at være freeridere i hele klimaproblematikken. Dem, som tjener på afskovningen i Vietnam og Indonesien, er ikke de fattigste. Der er mange ekstremt rige i ulandene, som blot bliver rigere af, at skoven forsvinder,« siger han.

[Artikel publiceret med Videnskab.dk toolboxW](#)